

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ e-ΝΑΥΤΙΑΛΟΜΕΝΟΥΣ:
πώς μπορεί το διαδίκτυο να σας βοηθήσει στην έρευνα και
ενημέρωση

[Τελευταία επικαιροποίηση συνδέσμων: 25 Φεβρουαρίου 2016]*.

❑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΟΛΑ: Και τα κείμενα έχουν ψυχή!

Το διαδίκτυο, όπως θα δείτε στη συνέχεια, σας δίνει τρομερές δυνατότητες πρόσβασης σε κείμενα. **ΟΜΩΣ, ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΠΟΤΕ ΝΑ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΤΕ ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ Ή ΙΔΕΕΣ Ή ΠΑΡΑΘΕΜΑΤΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΣΕ ΑΥΤΑ.**

“Παραπομπή” σημαίνει την καταγραφή, σε υποσημείωση, **ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ** τις ιδέες/φράσεις τρίτων που χρησιμοποιείτε: δηλαδή, το όνομα του συγγραφέα τους, τον τίτλο του βιβλίου ή του άρθρου και της περιοδικής έκδοσης ή της ιστοσελίδας στην οποία περιλαμβάνονται, και επιπλέον:

- για τα βιβλία: το έτος, τον εκδοτικό οίκο, τον τόπο έκδοσης, και τη σελίδα στην οποία εμφανίζεται η συγκεκριμένη ιδέα ή φράση
- για τα άρθρα σε περιοδικά: τον αριθμό τεύχους, το έτος έκδοσης, τις σελίδες που καλύπτει συνολικά το συγκεκριμένο άρθρο, και βεβαίως τη σελίδα στην οποία περιέχεται η ιδέα/φράση της παραπομπής
- για τις ιστοσελίδες: δίπλα από την αναγραφή της ηλεκτρονικής διεύθυνσης, θα πρέπει να καταγράφετε και τη χρονολογία της πρόσβασής σας σε αυτήν (αυτό χρειάζεται γιατί οι ιστοσελίδες, σε αντίθεση με τα έντυπα, συχνά αλλάζουν στη διάρκεια του χρόνου).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η σύνταξη των παραπομπών (τι μπαίνει πρώτο, τι τελευταίο, πώς εμφανίζονται τα επιμέρους στοιχεία, δηλ. με πλάγια ή όρθια στοιχεία κλπ) έχει ορισμένους κανόνες. Θα μάθετε γι’ αυτούς σε διάφορα θεωρητικά μαθήματα κορμού και συστηματικότερα στο μάθημα “Εισαγωγή στην γραπτή επιστημονική εργασία”. Μπορείτε, επίσης, να συμβουλευτείτε τον Οδηγό βιβλιογραφικών παραπομπών που ακολουθεί το περιοδικό του ΤΘ *Σκηνή* (θα τον βρείτε στο μενού της Βιβλιοθήκης).

Στην περίπτωση που παραθέτετε αυτούσια μια φράση (ή περισσότερες) από το κείμενο ενός τρίτου θα πρέπει να βάλετε τη συγκεκριμένη φράση **ΕΝΤΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ**, ώστε να φαίνεται καθαρά η αρχή και το τέλος του χωρίου που χρησιμοποιείτε. **Ωστόσο, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΘΕΤΕ ΑΥΤΟΥΣΙΑ ΜΙΑ ΦΡΑΣΗ, ΑΛΛΑ ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΝΕΤΕ ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΚΑΠΟΙΟΥ ΑΛΛΟΥ ΜΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΛΟΓΙΑ, ΠΑΛΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΕΜΨΕΤΕ, ΜΕ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΝΑΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΑΡΑΘΕΜΑ.**

Αν δεν ακολουθήσετε τους παραπάνω κανόνες, διαπράττετε το βαρύτατο ηθικά αλλά και νομικά αδίκημα της **ΛΟΓΟΚΛΟΠΗΣ**, δηλαδή της ΚΛΟΠΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ. Και να θυμάστε ότι όσο εύκολα μπορείτε να οικειοποιηθείτε ιδέες άλλων, άλλο τόσο εύκολα μπορεί να εντοπισθεί η λογοκλοπή σας – και, βεβαίως, να τιμωρηθεί. *Όμως, όσοι ξέρουν να παραπέμπουν, ξέρουν και να σκέφτονται – και όσοι θέλουν να σκέφτονται, χαίρονται να παραπέμπουν. Οι υπόλοιποι απλώς αντιγράφουν.*

Πάμε τώρα να δούμε πώς βρίσκουμε τα βιβλία και τα άρθρα που μας ενδιαφέρουν.

* Οι διαδικτυακές διευθύνσεις συχνά αλλάζουν ή διακόπτουν τη λειτουργία τους. Με την παραπάνω διευκρίνιση, ορίζουμε τον χρόνο της τελευταίας φοράς που οι διευθύνσεις ελέγχθηκαν και, όπου χρειάστηκε, αναθεωρήθηκαν.

❑ **Σερφάροντας στη βιβλιοθήκη!**

Το χάξι στα ράφια του σπουδαστηρίου έχει βεβαίως τη χάρη του – ωστόσο, στη διερεύνηση της βιβλιογραφίας, όταν πρόκειται να κάνετε μια εργασία (ή ακόμη και για την ενημέρωσή σας), δεν επαρκεί. Αντίθετα, το διαδίκτυο μπορεί να σας προσφέρει πολύ περισσότερες δυνατότητες.

Το βασικό εργαλείο αναζήτησης τίτλων βιβλίων στις βιβλιοθήκες του ΑΠΘ είναι ο **κατάλογος OPAC**: <http://ipac.lib.auth.gr>. Οι αναζητήσεις που γίνονται μέσω αυτού του καταλόγου σας παραπέμπουν σε βιβλία που βρίσκονται σε όλα τα επιμέρους σπουδαστήρια του ΑΠΘ, καθώς και στην Κεντρική Βιβλιοθήκη. Με τον τρόπο αυτό είστε σε θέση να εντοπίσετε και στη συνέχεια να δανειστείτε κάποιο βιβλίο που σας ενδιαφέρει, ακόμη και αν αυτό δεν βρίσκεται στο σπουδαστήριο του Τμήματος (υπενθυμίζεται ότι ως φοιτητές του ΑΠΘ έχετε δικαίωμα δανεισμού σε όλα τα σπουδαστήριά του).

Ο **κατάλογος OPAC** είναι ελεύθερης πρόσβασης: δηλαδή, μπορείτε να τον χρησιμοποιείτε από οποιονδήποτε υπολογιστή, εντός ή εκτός του Πανεπιστημίου, χωρίς να απαιτείται χρήση κάποιου κωδικού.

Αλλά ο **OPAC** είναι μόνον η αρχή στην ηλεκτρονική έρευνα – και πάντως όχι η πιο εντυπωσιακή πτυχή της! Στην επιστημονική ενημέρωση κυρίαρχο ρόλο παίζουν οι δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά (τις οποίες δεν ανιχνεύει ο **OPAC**). Το διαδίκτυο σας επιτρέπει να εντοπίσετε και να χρησιμοποιήσετε άρθρα και περιοδικά, διερευνώντας εύκολα και γρήγορα μεγάλες ηλεκτρονικές βάσεις, που περιέχουν εκατοντάδες περιοδικά, αλλά και ηλεκτρονικά βιβλία και περιοδικά (e-books, δηλαδή βιβλία που υπάρχουν στο διαδίκτυο σε ηλεκτρονική μορφή) και ποικίλο ψηφιακό υλικό.

Η διαδικτυακή έρευνα έχει τα εξής πλεονεκτήματα:

- συμπεριλαμβάνει στην αναζήτηση χιλιάδες τίτλους βιβλίων και περιοδικών, πολύ περισσότερους από όσους θα βρείτε στο δικό μας ή άλλα σπουδαστήρια του ΑΠΘ
- επιτρέπει την ταυτόχρονη αναζήτηση άρθρων που αφορούν το θέμα σας σε όλους αυτούς τους τίτλους
- προσφέρει, υπό προϋποθέσεις (βλ. παρακάτω), τη δυνατότητα **πρόσβασης στο πλήρες κείμενο των άρθρων** που εντοπίζονται.

Tip: Αυτό σημαίνει ότι μπορείτε να διαβάσετε τεύχη ή άρθρα αυτών των περιοδικών μέσω διαδικτύου. Επίσης, μπορείτε να ζητήσετε να ενημερώνεστε μέσω mail για το περιεχόμενο των καινούργιων τευχών των περιοδικών που σας ενδιαφέρουν (και έτσι να ενημερώνεστε ταχύτερα για τις τρέχουσες εξελίξεις στην έρευνα). Όπως καταλαβαίνετε, το διάβασμα των επιστημονικών περιοδικών γίνεται πια ευκολότερο από το διάβασμα των εφημερίδων! (Βλ. παρακάτω για το πώς μπορείτε να έχετε πρόσβαση σε όλα αυτά όχι μόνον μέσω ενός πανεπιστημιακού υπολογιστή αλλά και από το σπίτι σας).

ΠΡΟΣΟΧΗ: Κάποια, κυρίως παλαιότερα, άρθρα και περιοδικά δεν είναι ακόμη ηλεκτρονικά καταχωρημένα – οπότε τα ράφια των σπουδαστηρίων είναι μονόδρομος. Ωστόσο, οι περισσότεροι εκδότες επιδίδονται σε συστηματική αναδρομική ψηφιοποίηση των εκδόσεών τους. Από την άλλη μεριά, οι ηλεκτρονικές συνδρομές του ΑΠΘ είναι πολύ περισσότερες από τις έντυπες: αυτό σημαίνει ότι μπορείτε να βρείτε σε ηλεκτρονική μορφή άρθρα και περιοδικά που δεν υπάρχουν στα ράφια.

ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ: η ηλεκτρονική αναζήτηση επιστημονικών άρθρων και περιοδικών φέρνει αποτελέσματα που προέρχονται, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, από την **αγγλόγλωσση βιβλιογραφία**, λιγότερο από τη γερμανική και γαλλική, ακόμη λιγότερο από άλλες γλώσσες, και **ΚΑΘΟΛΟΥ σχεδόν από την ελληνική**. Αυτό συμβαίνει διότι τα ελληνικά επιστημονικά περιοδικά και οι εκδόσεις δεν έχουν, για την ώρα, αντίστοιχη ηλεκτρονική καταχώρηση ή διαθεσιμότητα. **ΑΡΑ, όλα τα παραπάνω αφορούν κυρίως τις περιπτώσεις που το θέμα που διερευνάτε δεν ανήκει, π.χ., στο πεδίο του νεοελληνικού θεάτρου.** Ωστόσο, η ψηφιοποίηση των ελληνικών αρχείων, εφημερίδων και

περιοδικών, ιδιαίτερα περασμένων εποχών, έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζεται και διευρύνεται με ραγδαίους ρυθμούς [βλ. παρακάτω για το τι είδους υλικό σχετικό με το νεοελληνικό θέατρο μπορείτε να βρείτε στο διαδίκτυο].

Για να μην χαθείτε, όμως, στο διαδικτυακό πέλαγος, χρειάζεστε ειδικές μηχανές αναζήτησης, που θα σας προσανατολίσουν σε ασφαλή και έγκυρα από επιστημονική άποψη λιμάνια (αλλιώς η χρήση του διαδικτύου δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από όσα μπορεί να λύσει: το διαδίκτυο βρίθει, όπως ξέρετε, αφερέγγυων πληροφοριών). Ιδού οι βασικές:

❑ **Μηχανή αναζήτησης του ΑΠΘ**

Στην αρχική σελίδα του Συστήματος βιβλιοθηκών του ΑΠΘ [www.lib.auth.gr] αξιοποιείτε τις δυνατότητες αναζήτησης που εμφανίζονται. Πρόκειται για μια μεταμηχανή αναζήτησης που επιτρέπει την ταυτόχρονη έρευνα σε πολλές και διαφορετικές πηγές, συλλογές και αρχεία. Αυτό σημαίνει ότι όταν εισάγετε στο πεδίο αναζήτησης μια λέξη ή φράση που αποτυπώνει το θέμα της έρευνάς σας, το σύστημα εμφανίζει βιβλιογραφικές λίστες με τίτλους βιβλίων και άρθρων σχετικών με το θέμα.

Στη συνέχεια, και εφόσον πρόκειται για τίτλους βιβλίων, προχωράτε στον εντοπισμό τους σε κάποιο από τα σπουδαστήρια του ΑΠΘ. Για τα άρθρα έχετε δύο δυνατότητες: είτε να βρείτε το περιοδικό που σας ενδιαφέρει σε κάποιο σπουδαστήριο, είτε να εκμεταλλευθείτε τη δυνατότητα πλήρους πρόσβασης στο άρθρο, μέσω διαδικτύου (μια δυνατότητα που αφορά αρκετά άρθρα, κυρίως της αγγλόγλωσσης βιβλιογραφίας): έτσι, μπορείτε μέσω του υπολογιστή να **διαβάσετε το πλήρες κείμενο του άρθρου**, ακόμη και να το “κατεβάσετε” σε μορφή pdf (οπότε μπορείτε να το “σώσετε” σε ένα φλασάκι και να το μεταφέρετε στον δικό σας υπολογιστή, για να το τυπώσετε, να το αποθηκεύσετε κλπ).

Πρόσβαση στα πλήρη κείμενα των άρθρων παρέχεται μόνον όταν βρίσκεστε **εντός του δικτύου του ΑΠΘ** – δηλαδή, μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε μόνον αν διεξάγετε την έρευνά σας μέσω ενός υπολογιστή του ΑΠΘ. Ωστόσο, υπάρχει τρόπος να εκμεταλλευθείτε τις δυνατότητες που σας προσφέρει η ηλεκτρονική έρευνα και από το σπίτι – θα δούμε παρακάτω πώς. Πρώτα, όμως, ας γνωρίσουμε μερικά **google** διαφορετικά από το συνηθισμένο.

❑ **Google δεν είναι μόνον ένα!**

Για την αναζήτηση άρθρων και βιβλίων καλό είναι να χρησιμοποιείτε το **Google Μελετητής** στο <http://scholar.google.gr> και **όχι το συνηθισμένο Google ή κάποια άλλη μηχανή αναζήτησης**. Οι αναζητήσεις στο **Google Μελετητής** παράγουν αποτελέσματα που, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, προέρχονται από έγκυρες, επιστημονικές εκδόσεις και ηλεκτρονικές βάσεις (ενώ το συνηθισμένο **Google** σας οδηγεί σε χιλιάδες ιστοσελίδες αμφίβολης εγκυρότητας).

Με άλλα λόγια, το **Google Μελετητής** λειτουργεί όπως η μηχανή αναζήτησης της βιβλιοθήκης του ΑΠΘ που περιγράψαμε πιο πάνω. Ωστόσο, ο **Google Μελετητής** εντοπίζει επιστημονικά άρθρα και τίτλους βιβλίων σχετικών με το θέμα σας, που πιθανόν να μην υπάρχουν ή να υπάρχουν αλλά να μην εντοπίζονται [σ. συμβαίνει και αυτό...] στη μηχανή αναζήτησης ή στον online κατάλογό των βιβλίων του Συστήματος Βιβλιοθηκών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ειδικότερα για τα βιβλία, το **Google Μελετητής** παραπέμπει τον τίτλο στη σχετική σελίδα του **Google Βιβλία** (<http://books.google.com>). Εκεί σε πολλές περιπτώσεις, ιδιαίτερα αν πρόκειται για σχετικά πρόσφατες εκδόσεις, θα μπορέσετε να δείτε περισσότερες λεπτομέρειες για το βιβλίο, όπως τον πίνακα περιεχομένων του, να διαβάσετε σημαντικό αριθμό σελίδων του, καθώς επίσης να

κάνετε αναζήτηση στο εσωτερικό του. Οι πληροφορίες αυτές θα σας επιτρέψουν να πάρετε μια ιδέα για το περιεχόμενο του βιβλίου και να σταθμίσετε αν πράγματι το χρειάζεστε ή όχι στην έρευνά σας, προκειμένου να το αναζητήσετε στη βιβλιοθήκη του ΑΠΘ (ή να το παραγγείλετε). Σημειώνεται ότι το **Google Βιβλία** αφορά ξενόγλωσσους (και κυρίως αγγλόγλωσσους) τίτλους – οι ελληνικές εκδόσεις δεν έχουν ακόμη αντίστοιχη καταχώρηση.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Το **Google Μελετητής** αφορά **επιστημονικά κείμενα**. Αν αναζητήσετε, για παράδειγμα, πληροφορίες για ένα θεατρικό φεστιβάλ ή έναν θίασο, τότε θα σας οδηγήσουν σε **μελέτες σχετικές με αυτό το φεστιβάλ ή τον θίασο** – αλλά δεν θα συμπεριλάβουν, αν υπάρχει, τις ιστοσελίδες τους ή σχετικά δημοσιεύματα εφημερίδων κλπ. Αυτά θα τα βρείτε μόνον μέσω του συνηθισμένου **Google** ή κάποιας άλλης μηχανής αναζήτησης.

Tip: στις **Προτιμήσεις** του **Google Μελετητή** (όπως και στις μηχανές αναζήτησης του ΑΠΘ) μπορείτε να περιορίσετε από πριν το πεδίο της αναζήτησής σας, ορίζοντας τη χρονική περίοδο ή τη γλώσσα των εκδόσεων/δημοσιευμάτων που ενδιαφέρεστε να αναζητήσετε.

❑ **Μην φοβάστε την τεχνολογία – εκμεταλλευτείτε την!**

Οι μηχανές αναζήτησης εντοπίζουν τις πλήρεις παραπομπές των άρθρων που αφορούν το θέμα της έρευνάς σας και δίνουν την ηλεκτρονική διεύθυνση της ηλεκτρονικής βάσης περιοδικών στην οποία το συγκεκριμένο άρθρο περιέχεται (όπως π.χ. το **jstor** ή το **muse**). Αν κάνετε την αναζήτησή σας μέσω ενός υπολογιστή που **βρίσκεται εντός του πανεπιστημίου**, τότε θα σας επιτραπεί, όπως είπαμε, να μπειτε στη βάση και να κατεβάσετε το πλήρες κείμενο του άρθρου σε μορφή pdf. Οι υπολογιστές του ΑΠΘ σας επιτρέπουν την πρόσβαση στο πλήρες κείμενο των επιστημονικών άρθρων διότι, βεβαίως, πριν από σας και για σας, το ΑΠΘ έχει πληρώσει τις αναγκαίες συνδρομές. Τα (λίγα) προνόμια, ωστόσο, που απορρέουν από την πανεπιστημιακή σας ιδιότητα μπορείτε να τα εκμεταλλευτείτε και από το σπίτι (ή τον δρόμο!), μέσω των δυνατοτήτων του **VPN (Virtual Private Network)**: το μόνο που χρειάζεστε, εκτός της φοιτητικής ιδιότητας, είναι έναν **προσωπικό ηλεκτρονικό λογαριασμό του ΑΠΘ** και το **password** του (<https://it.auth.gr/el/account/univID>). Η τεχνολογία του VPN σας επιτρέπει να προσομοιώσετε τον προσωπικό σας υπολογιστή με έναν υπολογιστή του ΑΠΘ και έτσι, όταν επιχειρείτε την είσοδο σε μια από τις παραπάνω ηλεκτρονικές βάσεις, να αναγνωρίζεστε ως μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας (και άρα ως δικαιούχοι της πλήρους πρόσβασης). Οδηγίες για τον τρόπο με τον οποίο μπορείτε να εγκαταστήσετε στον υπολογιστή σας και να χρησιμοποιήσετε τη σύνδεση VPN θα βρείτε στο <https://it.auth.gr/el/netAccess/VPN>.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Όλα τα παραπάνω αφορούν μόνον τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας του ΑΠΘ. Οι εξωπανεπιστημιακοί χρήστες δεν έχουν δικαίωμα στις παραπάνω υπηρεσίες, παρά μόνον μέσω των πανεπιστημιακών υπολογιστών (π.χ. αυτών της Κεντρικής Βιβλιοθήκης).

❑ **Ψηφιακοί κρυψώνες θησαυρών...**

Στο μενού **ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ > ΠΗΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ** του ιστότοπου του Τμήματος (<http://www.thea.auth.gr/library/sources-internet/>) θα βρείτε έναν κατάλογο με διευθύνσεις που μπορεί να σας φανούν πολύ χρήσιμες στη θεατρολογική έρευνα.

Tip: Ειδικότερα για τη μελέτη του νεοελληνικού θεάτρου, μάθετε να χρησιμοποιείτε ιστότοπους όπως
 - το ψηφιακό αρχείο του Εθνικού Θεάτρου (<http://www.nt-archive.gr/plays.aspx>):
 όλο το αρχείο των παραστάσεών του, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιευμάτων, κριτικών, φωτογραφιών (και όπου είναι δυνατόν βίντεο των παραστάσεων) διατίθεται ελεύθερα στο διαδίκτυο.
 - το ψηφιακό αρχείο της Βιβλιοθήκης της Βουλής των Ελλήνων (<http://catalog.parliament.gr/>): θα βρείτε ψηφιοποιημένες δεκάδες εφημερίδες και περιοδικά, τα οποία μπορείτε να φυλλομετρήσετε ψηφιακά, από την άνεση του γραφείου σας!

Εκτός αυτών όμως, και σε γενικού ενδιαφέροντος ιστότοπους ελεύθερης πρόσβασης, όπως το <http://gigapedia.org> ή το <http://www.archive.org> (ακόμη και στο γνωστό youtube), μπορείτε να βρείτε, να δείτε και συχνά να κατεβάσετε ποικίλο οπτικοακουστικό υλικό σχετικό με τις παραστατικές τέχνες, αλλά και ολόκληρα βιβλία (όταν πρόκειται για παλαιές εκδόσεις που δεν έχουν πια πνευματικά δικαιώματα).

Ενδεικτικά παραδείγματα: μπορείτε να βρείτε/διαβάσετε/κατεβάσετε/ αποθηκεύσετε/ τυπώσετε ολόκληρο το *On the Art of Theatre* του E. G. Craig

(<http://www.archive.org/details/cu31924027127129>)

ή να δείτε τα ντοκυμανταίρ της Λένι Ρίφενσταλ για τους Ολυμπιακούς του Βερολίνου του 1936

(<http://www.archive.org/details/olympics-1936-01>)

ή ακόμη και αποσπάσματα από παραστάσεις χοροθεάτρου της αξέχαστης Πίνα Μπάους (http://www.youtube.com/results?search_query=pina+bausch+dance&search_type=&aq=0&oq=pina+bausch).